

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาล ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูโดยส่วนรวม และศึกษาว่า เพศ ระดับความรู้ ประเภทของโรงเรียนที่ครูสอนอยู่ และประสบการณ์ในการเป็นครูในระยะเวลาดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของครูหรือไม่

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูชาย และครูหญิงในโรงเรียนชาย หญิง และสหศึกษาซึ่งสอนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร รวมทั้งสิ้น ๓๘ โรงเรียน โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่าง โดยแยกตามเพศของครูในแต่ละโรงเรียน ได้จำนวนครูชาย ๑๒๕ คน และจำนวนครูหญิง ๒๗๕ คน แบบสอบถามที่ได้ใช้ถามขอความร่วมมือทั้งสิ้น ๕๐ ข้อ ซึ่งของความเห็นที่ใดใหญ่ขอบสนับสนุนหรือคัดค้านโดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ๖ ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยมาก และไม่เห็นด้วยมากที่สุด ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจดู และได้นำแบบสอบถามที่ตอบอย่างสมบูรณ์มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น ๓๘๒ ฉบับ คิดเป็นอัตราการร้อยละ ๘๘.๗๕

สรุปผลการวิจัย

๑. ครูทั้ง ๒ เพศโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนข้อความในแบบสอบถาม ๗๕ ข้อ และไม่เห็นด้วย ๑๑ ข้อ ข้อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ

"ควรมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายบางเป็นบางครั้งบางคราว" เห็นด้วยร้อยละ ๘๘.๘๘ ส่วนข้อที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ

"ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลเป็นต้นไป" ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗๘.๐๘

๒. ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑๘

ขอจากข้อความ ๕๐ ข้อ

๓. ครูชายและครูหญิงในโรงเรียน ชาย หญิง และสหศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๕ ข้อ จากข้อความ ๕๐ ข้อ

๔. ครูชายและครูหญิงที่มีระดับความรู้เท่ากันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ข้อ จากข้อความ ๕๐ ข้อ

๕. ครูชายและครูหญิงที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูในระยะเวลาต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ข้อ จากข้อความ ๕๐ ข้อ

ความคิดเห็นของครูที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในส่วนใหญ่นั้นแล้วเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ เห็นด้วยเหมือนกัน หรือ ไม่เห็นด้วยเหมือนกัน นอกจากข้อที่ว่า

"ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" ซึ่งครูหญิง เห็นด้วยแต่ครูชายไม่เห็นด้วย

จากผลของการวิจัยนี้แสดงว่า เพศ ประเภทของโรงเรียนที่ครูสอนอยู่ ระดับความรู้ และประสบการณ์ในการ เป็นครูในระยะเวลาต่างกันไม่เป็นตัวประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของครู ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ไม่แพร่หลายในเมืองไทย และอาจจะมีตัวประกอบอื่นๆอีกที่สำคัญๆ

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับชั้นต่างๆ นอกจากนี้อาจจะทำการวิจัยในโรงเรียนราษฎร์บางก็ได้ ทั้งนี้เพื่อจะได้ศึกษาปัญหาให้กว้างขวางออกไปอีก

๒. จากผลของการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจที่ไม่ใคร่ถูกต้อง เกี่ยวกับความหมายของเพศศึกษาอยู่จึงควรพิจารณาให้มีการอบรมครูก่อนที่จะจัดโครงการสอนเพศศึกษาอย่างจริงจัง

๓. การสอนเพศศึกษาไม่ควรแยกออกมาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะแต่ควรสอดแทรกเข้าไปในวิชาต่างๆในหลักสูตรของโรงเรียน

๔. สถาบันฝึกหัดครูควรจัดวิธีสอนเพศศึกษาให้รวมอยู่ในวิธีสอนทั่วๆ และควรมีการจัดอบรมครูเกี่ยวกับเพศศึกษาบาง ซึ่งอาจจะจัดรวมเข้าไปในการอบรมต่าง ๆ หรือจะจัดแยกออกมาเป็นเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะก็ได้

๕. ควรจัดโรงเรียนสหศึกษาให้มากขึ้นอีก เพราะการเรียนควบคู่กันระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง จะช่วยส่งเสริมการเรียน การสอนเพศศึกษาให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

๖. ควรส่งเสริมให้ครูทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศศึกษา เพราะครูเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถูกต้อง การส่งเสริมให้ครูมีทัศนคติที่ดีนั้น อาจทำได้โดยที่ทางโรงเรียนจัดให้มีการร่วมมือกันอภิปราย และให้ความรู้ความเข้าใจในขอบเขตเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของเพศศึกษา

๗. ควรจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ หนังสือแบบเรียนหรือมีบทความที่เกี่ยวกับเพศศึกษามากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียน การสอนเพศศึกษา

๘. ควรจัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงาน หรือถ้าเป็นไปได้ ก็ควรจัดตั้งสมาคมความรู้เรื่องเพศ และเพศศึกษาแห่งประเทศไทย เพื่อที่จะได้เผยแพร่ความรู้และช่วยให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน อย่างเช่น SIECUS (SEX INFORMATION AND EDUCATION COUNCIL OF THE U.S.) ในสหรัฐอเมริกา